

Var Ord om enkelte af de Forslag, der ere stillede af et Par andre Medlemmer, men da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), endnu ikke har motiveret sine Forslag, vil jeg forbeholde mig maaskee at gjøre et Par Bemærkninger hiden.

Wille: Den levende Deeltagelse, hvormed disse Forhandlinger oienlynt følges, opfordrer mig til at være særdeles kortfattet i de Bemærkninger, jeg har at gjøre angaaende mine Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Det første af dem angaaer det Spørgsmaal, hvor høi en Sum et Liv skal kunne forsikres for, naar Forsikringssummen ikke er sammenfnyttet med den høieste Overlevelsesrente, som Lovforslaget tilsteder Muligheden af. Det Forslag, som er stillet under Nr. 1, og som er affattet saaledes efter Aftale med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), vil, som det let sees, i de allerfleste Tilfælde blive billigere for Staten end den fulde Benyttelse af den § 4, som findes i det os tilsendte Lovforslag. Efter det nuværende Lovforslags § 4 er det muligt paa een Gang at tegne en Livsforsikring paa 10,000 Rd., og en Overlevelsesrente paa 2,000 Rd. jaarlig; men i mange Tilfælde vil det være af Bigtighed for en Mand at kunne forhøje sin Forsikringssum til 20,000 Rd., og mit Forslag aabner ham da Muligheden herfor, men i saa Fald kan han ikke forsikre nogen Overlevelsesrente, der er større end 1000 Rd.; sølgelig bortfalder den Risiko, man kunde mene, der var for Statskassen ved at faae Maximum for Livsforsikring forholdt altfor meget udover det, der hidtil har været gjældende. De almindelige Betragtninger om, hvorledes Pengenes Værdi have forandret sig, hvor nødvendigt det er, at der nu fastsættes høiere Beløb, hvortil Forsikringen kan stige, end i 1842 osv., kan jeg her forbigaae, da de tilstrækkelig ere komne frem under Sagens 1ste Behandling. Det, hvorpaa jeg nu lægger Vægt, er kun, at der ikke ved dette Forslag paadrages Staten nogen større Risiko end den, der allerede er etableret ved Lovforslagets § 4, og at det i mange Tilfælde vil være til Bættelse for Staten. Det andet Forslag, der hidrører fra mig, er det under Nr.

11, der gaaer ud paa at aabne en Afdgang til, at Forsikringer kunne tegnes til tillige at omfatte Selvmord. Dgsaa dette Spørgsmaal er blevet tilstrækkeligt drøftet under de foregaaende Behandlinger af Sagen, saavel i Landstinget som her i Folkethinget. Det havde selvfølgelig været mig det Næreste efter den Opfattelse, fra hvilken jeg er gaaet ud, om der ligefrem havde kunnet indsettes i Lovforslaget, at tegnede Forsikringer skulde gjælde tillige for Selvmordstilfælde, naar der var gaaet en vis Arrække, i hvilken Præmien var erlagt; men der er imod denne Bestemmelse gjort gjældende, at man derved vilde paaføre Anstalten en større Risiko end den, den hidtil har havt, og at denne Risiko, som jo atter maatte finde sit Udtryk i Præmierne, vilde komme til at hvile paa andre Forsikrede, som altsaa ikke vare i Selvmordstilfælde, og at der dertil vilde ligge en Ubillighed. Tilfødestominde er det af en saa væsentlig Betydning med Hensyn til den Benyttelse, som kan gjøres af Livsforsikringspolicer hos Trediemænd ved at stille dem til Sikkerhed for Laan og i andre saadanne Mellemforhold, at de gjælde for alle Tilfælde, ogsaa for Selvmord, at det har været anseet for at være nyttigt og nødvendigt — og flere Ændringsforslag, der ere stillede idag, hvile paa samme Tanke — at holde Livsforsikringen i Kraft, selv i Tilfælde af Selvmord, men det har da været nødvendigt efter de Ansøelser, der ere indtalte af den nævnte ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, at fastholde for det Første en særlig forøget Præmie for den Art af Forsikringer, som tillige skulde omfatte Selvmordstilfælde, og dernæst at betinge en Række af Aar, i hvilken Præmien skal være erlagt. Det vil altsaa sees, at Forslaget under Nr. 11 ikke kommer til at paabyrde Staten nogen Risiko, idet der nemlig er Leilighed til efter det statistiske Materiale, der foreligger, at tage Selvmordsandsynligheden med op i sin Beregning, og det jo paa den anden Side udtrykkelig kræves, at Præmien skal være erlagt i saa lang Tid, at der ikke kan være nogen Sandsynlighed for, at en Mand skulde gaae hen og tegne en Forsikring blot for derefter at tage sig selv af Dage; og dog er Bestemmel-